

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Hkf.172/2024/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2024. év október hó 24. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. február hó 28. napján kelt 27.Bf.9224/2023/12. számú hatályon kívül helyező végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Terhelt1 vádlottat mint többszörös visszaesőt a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészség B.XVIII.591/2018/22. számú vádiratában a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettével és a Btk. 164. §-a (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő könnyű testi sértés vétségével vádolta.

[2] A bíróság1 5.B.XVIII. 856/2020/76. számú, 2023. február 15. napján kihirdetett ítéletében Terhelt1 vádlottat az ellene garázdaság büntette és könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette, rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség állam által viselése felől.

[3] Az ügyészi fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. február 28. napján kelt 27.Bf.9224/2023/12. számú végzésében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[4] A törvényszék indokolása szerint az elsőfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja szerinti indokolási kötelezettségét oly mértékben nem teljesítette, amely az érdemi felülbírálatra akadályát képezte a Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontja szerint. Ezen eljárási szabálysértés annak jellegénél, illetve súlyánál fogva a másodfokú eljárásban nem volt orvosolható, ugyanakkor a büntetőjogi felelősség kérdésében hozott bírói döntésre lényeges hatással volt.

[5] A másodfokú bíróság végzésével szemben a vádlott jelentett be - kézbesítési íven - fellebbezést.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.301/2024/3. számú átiratában a terhelt a fellebbezést alaptalannak tartotta.

[7] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást lefolytatta és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, ugyanakkor a másodfokú eljárásban nem korrigálható hibát követett el azzal, hogy a bizonyítékok nem teljes körű értékelése következtében részben megalapozatlan tényállást állapított meg, mely lényeges hatással volt a felmentő rendelkezés meghozatala szempontjából. Bizonyítékokat értékelő tevékenysége egyoldalú és nem minden releváns körülményre kiterjedő, és az ellentmondásokat fel nem oldó volt. Indokolása oly mértékben hiányos, hogy az a Be. 606. § (1) és (2) bekezdés figyelembevételével nem korrigálható, mert a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában foglalt követelményeknek nem tett eleget. A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy megalapozott állásfoglalás kialakítása csak a bizonyítékok teljes körű értékelése alapján lehetséges, az ítélet hiányosságai a felülbírálat keretében nem orvosolhatók, a bizonyítékok másodfokú bíróság általi teljeskörű értékelésével a törvényszék maga hozta volna meg az általa törvényesnek tartott ítéletet, elvonva ezzel az elsőfokú bíróság hatáskörét.

[8] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 628. § (1) pontja szerinti tanácsülésen a Be. 630. §-a (1) bekezdésének megfelelően a Fővárosi Törvényszék végzését hagyja helyben, utalva arra, hogy a Be. 632.- 634. § alkalmazásával a megismételt eljárás ésszerű határidőn belül befejezhető.

[9] Az ítéltábla a vádlott fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[10] A Be. 627. § (1) bekezdés b) pont szerint a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító végzés ellen fellebbezésnek van helye, ha a hatályon kívül helyezés oka a Be. 609. § (1) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértés.

[11] Mindezek alapján joghatályos terhelti fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla a Be. 628. § (1) pontja és a 629. § (1) bekezdés szerint tanácsülésen bírálta el, a Be. 618. § b) pontja szerinti terjedelemben vizsgálva az első- és másodfokú bírósági eljárást.

[12] A felülbírálat során megállapította, hogy a másodfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett olyan a Be. 608. § (1) bekezdésben rögzített olyan abszolút eljárási szabálysértést, amely a végzés hatályon kívül helyezésére okot adott volna.

[13] Az ítéltábla ezt követően az indokolási kötelezettség megsértésére alapozott hatályon kívül helyező döntés alaposságát vizsgálta.

[14] A törvényszék által felhívott a Be. 609. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság mérlegelésétől függő hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabályszegés, ha az ítélet (2) bekezdés d) pontjában szereplő - többek közt - a felmentéshez kapcsolódó tény, vagy

jogkérdésben oly mértékben hiányos, hogy nem állapítható meg, hogy a bíróság mire alapította döntését.

[15] A Be. 163. § értelmében az elsőfokú bíróság feladata az ügy felderítése, a büntető és büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentős tényekre kiterjedő bizonyítás.

[16] A Be. 167. § értelmében a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg.

[17] A bíróság döntéshozatali tevékenységéről határozatának indokolásában a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja szerint köteles számot adni, megjelölni azokat a bizonyítékokat, amelyekre döntését alapozta, valamint annak indokolását adni, hogy a tényállás megállapításánál mely bizonyítékokat miért vagy miért nem fogadott el.

[18] A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának érdemi indokolása körében helytállóan mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége nem terjedt ki valamennyi releváns bizonyíték számba vételére és az önmagukban, valamint az egymással összevetve történő értékelésre.

[19] A törvényszék határozatában az indokolási kötelezettség megsértése körében az elsőfokú bíróság által elkövetett hibákat részletekben elemezte. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság, mely bizonyítékokat nem vett teljeskörűen számba (többek közt sértett1 és tanú2 tanú vallomását illetően), illetve, hogy több esetben elmaradt tanúvallomások hiteltérdemlőségének vizsgálata (így tanú1 és idősebb Terhelt1, továbbá a tanú3 és tanú2 megváltoztatott tanúvallomása), illetve az egyes vallomások további bizonyítékokkal való összevetése [24-39].

[20] Helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróságnak határozatában valamennyi bizonyíték egyenként és összevető mérlegelésével el kellett volna végeznie, meg kellett volna kísérelni az egyes vallomásokban rejlő ellentmondások okát feltárni, továbbá azokat az eljárás egyéb adataival összevetni és rögzíteni kellett volna, hogy a rendelkezésre álló egymással ellentétes vagy lényeges elemekben eltérő bizonyítékok közül miért az adott bizonyítékot fogadta el tényállás megállapítása során.

[21] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségének teljeskörűen nem tett eleget a másodfokú bíróság helytállóan foglalt állást a tekintetben, hogy a határozat indokolása alapján nem lehet megállapítani, hogy a rendelkezésre álló vallomásokból, mely tények azok, amelyeket a bíróság a vádlott bűnösség vagy ártatlanság körében bizonyítékként értékelt, illetve milyen okból, mely vallomásrészeket, bizonyítási eszközöket hagyott figyelmen kívül.

[22] A törvényszék helytállóan hivatkozott a BH2022.318. felhívásával az irányadó joggyakorlatra, miszerint a másodfokú bíróság eljárása nem szorítkozhat csupán az indokolás formális meglétének ellenőrzésére, annak tartalmi ellenőrzésére is köteles, hatályon kívül

helyezést eredményezhet, ha a bíróság nem ad meggyőzően számot arról miért fogadott el egyes bizonyítékokat hiteltérdemlőnek, másokat miért nem, továbbá hatályon kívül helyezéséhez vezethet, amennyiben az indokolásból nem ellenőrizhető az összességében történő mérlegelés jogszerűsége és teljessége.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletének a felülbírálat során megállapított hiányosságaira és a felhívott bizonyítékok körütekintő bírói értékelésének elmaradására visszavezethetően a másodfokú bíróság alapos okkal állapította meg, hogy a hiányosságok pótlása a másodfokú eljárásban nem korrigálható, a másodfokú bíróság ugyanis ellenőrzi, de nem pótolja az elsőfokú bíróság belső meggyőződésén alapuló gondolatmenetét.

[24] A fentiekre a törvényszék tekintettel helytállóan állapította meg, hogy a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja szerinti indokolási kötelezettség, mint relatív eljárási szabálysértés a másodfokú felülbírálat akadályát képezve, az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására törvényesen került sor.

[25] A törvényszék a megismételt eljárásra a Be.611. § (1) bekezdésben foglalt előírásoknak megfelelően adott részletes iránymutatást, és az időszzerűség követelményét szem előtt tartva a már felvett bizonyítás anyagának felhasználását illetően helytállóan utalt a Be. 632-634.§-ra is.

[26] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság végzését a Be. 628. § (1) pontja alapján a 629. § (1) szerinti tanácsülésen eljárva a 629. § (2) bekezdés a) pont és a 630. § (1) alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. október 24. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró